

Μητρ. Βεροίας: “Εἰ οὖν ὑμεῖς φίλοι μου ἔστε, ἐμέ μιμεῖσθε”

[Μητροπολιτικό Ἔργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμpanίας](#)

© Kosmas Karagiannis IMBNK

Την Μεγάλη Τετάρτη 24 Απριλίου το απόγευμα ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμpanίας κ. Παντελεήμων χοροστάτησε στην Ακολουθία του Νιπτήρος στον Ιερό Ναό Αγίου Σάββα-Κυριωτίσσης Βεροίας.

Η ομιλία του Σεβασμιωτάτου:

«Εἰ οὖν ὑμεῖς φίλοι μου ἔστε, ἐμέ μιμεῖσθε».

Γύρω ἀπό τό τραπέζι τοῦ τε-λευ--ταίου ἐπί γῆς δείπνου μέ τούς μαθητές του καί ὁ Ἰησοῦς δίνει τίς τελευ-ταῖες του ὁδηγίες πρὸς ἐκεῖ-νους οἱ ὁποῖοι ἐπρό-κει-το νά συ-νεχί-σουν τό ἔργο του. Λίγο πρὶν τούς εἶχε ἐξηγήσει γιά ποιόν λόγο τούς

ονόμαζε φίλους καί ὄχι δού-λους του.

Τούς ὀνομάζει φίλους του, για--τί ἐκεῖνοι γνωρίζουν ποῦ πη-γαί-νει καί τί κάνει, ἐνῶ οἱ δοῦ-λοι δέν γνωρίζουν οὔτε ποῦ πη-γαί-νει οὔτε τί κάνει ὁ κύριός τους.

Ὁ Χριστός, λοιπόν, τιμᾷ τούς μα-θητές του μέ τήν ιδιότητα τοῦ φίλου. Ὁ Θεός προσφέρει στό πλά-σμα του αὐτή τή μοναδική καί ἀσύγκριτη τιμή νά εἶναι καί νά θεωρεῖται φίλος του, καί τοῦ τήν προσφέρει χωρίς νά ζητᾷ ἀνταλ-λάγματα, χωρίς νά ζητᾷ ἀνταμοι-βή γι' αὐτή του τήν προσ-φορά.

Ἐνα πράγμα τοῦ ζητᾷ μόνο. Μία προϋπόθεση θέ-τει στόν ἄν-θρωπο, μέ τήν ὁποία θά ἀπο-δεί-ξει ὅτι ἀπο-δέχεται τήν προσφο-ρά του. Καί αὐτή δέν εἶ-ναι ἄλλη ἀπό αὐτήν πού μᾶς ὑπενθυμίζει σήμερα ὁ ἱε-ρός ὑμνογράφος: «εἰ οὖν ὑμεῖς φίλοι μου ἐστε, ἐμέ μι-μεῖσθε».

Νά, ποιά εἶναι, ἀδελφοί μου, οἱ προϋπόθεση γιά νά εἴμαστε φί-λοι τοῦ Ἰησοῦ, γιά νά εἴμαστε, δη-λα-δή, οἰκεῖοι καί ἀγαπητοί στόν Χρι-στό, για-τί αὐτό σημαί-νει ἡ λέξη φί-λος: νά τόν μιμού-με-θα. Ἄν εἴστε φίλοι μου, λέγει ὁ Χριστός, νά μέ μιμεῖσθε.

Οἱ ἄνθρωποι ἀναζητοῦμε πάν-το--τε πρότυπα στή ζωή μας, ἀνα-ζη-τοῦ-με ὑποδείγματα συμπερι-φο-ρᾶς. Καί αὐτό δέν ἰσχύει μόνο γιά τά παι-διά ἢ τούς νέους ἀλλά γιά ὅλους μας, καί γιά τούς μι-κρούς καί γιά τούς μεγαλύτε-ρους στήν ἡλικία, καί γι' αὐτούς πού τό παραδέχονται καί γι' αὐ-τούς πού δέν τό παραδέχονται. Ἡ μίμηση τῆς συμ-περιφορᾶς ἢ συγκεκριμένων πράξεων ἢ τρό-πων ἢ ἐνεργειῶν εἶναι σύμφυτη μέ τόν ἄνθρωπο, εἶναι ὁ τρόπος μέ τόν ὁποῖο ζεῖ μέσα στόν κό-σμο, ὁ τρόπος μέ τόν ὁποῖο ζεῖ μέσα στήν οικογένεια, τήν κοι-νω-νία, τό περι-βάλ-λον του.

Ἡ μί-μηση ἀποτελεῖ τρό-πο προ-σαρ--μο-γῆς καί ἐντά-ξεως τοῦ ἀν-θρώπου στό σύνολο καί εἶναι ὡς τάση ἕνα δῶρο τοῦ Θεοῦ στόν ἄν-θρω-πο, τό ὁποῖο ὅμως, ὅπως καί ὅλα τά ἄλλα, καλεῖται νά τό ἀξιοποιήσει μέ τόν σωστό τρόπο.

Καί μπορεῖ ὁ ἄνθρωπος νά μι-μη-θεῖ κάποια ἀπό τά κακά πα-ρα-δ-είγματα πού δυστυχῶς ὑπάρ-χουν γύ-ρω μας, μπορεῖ ὅμως νά μιμηθεῖ καί τό παρά-δειγμα τῆς ζωῆς τοῦ Θεανθρώπου, τοῦ προ-τύπου τῆς ἀγ-άπης, τῆς ταπεινώ-σεως, τῆς φι-λαν-θρωπίας, τῆς ἀγα--θότητος, τῆς πραότητος. Μπο-ρεῖ νά μιμηθεῖ τό παράδειγ-μα τῆς ζωῆς τοῦ Χριστοῦ πού «ἐκένωσεν ἑαυτόν μορφήν δού-λου λαβών», καί ἦλθε στή γῆ, καί διῆλθε τή ζωή του «εὐερ-γε-τῶν καί ἰώμενος», καί ἔνιψε τά πόδια τῶν μαθητῶν του, ἀκόμη καί τοῦ Ἰούδα πού ἤξερε ὅτι θά τόν προ-δώσει, καί ἀνέ-βηκε στόν Σταυρό γιά νά μᾶς χαρίσει τήν ἄφεση τῶν ἀμαρ-τιῶν μας καί τή σωτηρία.

Ἀδελφοί μου, ὁ Χριστός δέν μᾶς ἀναγκάζει νά τόν μιμηθοῦμε, μᾶς προτρέπει καί μᾶς παρα-κα-λεῖ, γιατί γνωρίζει ὅτι μόνο ἂν ἀκολου-θήσουμε τόν δικό του δρόμο θά μπορέσουμε νά ἀπο-λαύ-σουμε τή σχέση φιλίας μαζί του πού μᾶς χαρίζει. Γιατί γνω-ρίζει πώς μόνο ἂν ἀκολου-θή-σου-με τό δικό του πα-ράδειγμα ζω-ῆς ὄχι μόνο θά ἐπιτύχουμε τή σωτηρία μας ἀλλά καί θά γευθοῦμε τή μακαριότητα πού Ἐκεῖνος μᾶς χα--ρίζει καί ἀπό αὐτή τή ζωή.

Γι' αὐτό καί ζητᾷ ἀπό τούς μα-θη-τές του, ὄχι μόνο τούς δώδε-κα ἀλλά καί τούς μαθητές του ὄλων τῶν ἐποχῶν καί ἀπό ὅλους ἐμᾶς, νά τόν μιμηθοῦμε.

Μᾶς ζητᾷ νά μιμηθοῦμε τήν ἀγά-πη του, πού φθάνει μέχρι τή θυσία ἀκόμη καί γι' αὐτόν πού μᾶς πί-κρα-νε, πού μᾶς ἀδίκησε, πού μᾶς πρό-δωσε. Μᾶς ζητᾷ νά μιμηθοῦμε τήν ταπείνωσή του, πού φθάνει μέ-χρι τήν ἐκούσια στέρηση τῶν ἀγα-θῶν καί τῆς τι-μῆς καί τῆς δό-ξης γιά τή σω-τη-ρία τοῦ ἄλλου. Μᾶς ζητᾷ νά μι-μη-θοῦμε τήν συγχωρητι-κό-τη-τα, τήν ὑπακοή στό θέλημα τοῦ Θεοῦ, τήν ὑπομονή στίς θλίψεις καί τίς δοκιμασίες πού συνα-ντοῦ-με στή ζωή μας.

«Εἰ οὖν ὑμεῖς φίλοι μου ἐστε, ἐμέ μιμεῖσθε».

Καθώς, ἀδελφοί μου, ἀκοῦμε τόν Χριστό σήμερα νά τό ζητᾷ ἀπό τούς μαθητές του, καθώς τόν βλέ-πουμε νά βαδίζει γιά χά-ρη μας τόν δρόμο πρὸς τόν Γολ-γοθᾶ, ἄς ἀπο-φασίσουμε καί ἐ-μεῖς νά βαδίσουμε αὐτόν τόν δρόμο πού μᾶς ζητᾷ, τόν δρόμο τῆς μιμήσεως τῆς ἀγίας ζωῆς του, γιά νά ἀξιωθοῦμε νά ζή-σουμε ὡς φίλοι του καί τό πάθος καί τήν Ἀνάστασή του.